

Sygn. akt III RC 184/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 listopada 2016 r.

Sąd Rejonowy w Otwocku – III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie:

Przewodniczący: SSR Paweł Witan

Protokolant: Magdalena Miętus

po rozpoznaniu w dniu 2 listopada 2016 r. w Otwocku

na rozprawie

sprawy z powództwa małoletniego P. W. reprezentowanego przez przedstawicielkę ustawową A. W. (1)

przeciwko S. W.

o podwyższenie alimentów

1. Powództwo oddala;
2. Nie obciąża powoda kosztami procesu;
3. Nieuiszczone koszty sądowe przejmuje na rachunek Skarbu Państwa;

Sygn. akt III RC 184/16

UZASADNIENIE

A. W. (1) reprezentująca małoletniego P. W. pozwem złożonym w dniu 5 września 2016 r. wniosła o podwyższenie alimentów zasądzonych od S. W. na rzecz jego małoletniego syna P. W. na mocy wyroku Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie z dnia 9 czerwca 2016 r. (sygn. akt IV Ca 418/16) z kwoty po 850 zł miesięcznie do kwoty po 1400 zł miesięcznie (d. pozw – k. 1-3 akt).

Na rozprawie w dniu 18 października 2016 r. przedstawicielka ustawowa małoletniego P. W. zmodyfikowała swoje powództwo w ten sposób, że wniosła o podwyższenie alimentów na rzecz małoletniego syna do kwoty po 1550 zł miesięcznie i jednocześnie wniosła o zobowiązanie pozwanego do wpłaty alimentów na konto bankowe. (d. stanowiska stron na rozprawie w dniu 18.10.2016r. – nagranie płyta CD k. 75 akt).

Pozwany S. W. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości i swoje stanowisko podtrzymał na rozprawie (d. odpowiedź na pozew k. 18 – 19 akt, stanowiska stron na rozprawie – nagranie płyta CD k. 75 akt).

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego

w postaci przesłuchania stron – przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda (d. nagranie płyty CD k. 75 i 139 akt) i pozwanego (nagranie – płyta CD k. 75), akt sprawy Sądu Rejonowego w Otwocku sygn. III RC 297/15 oraz dokumentów załączonych przez strony do akt sprawy w toku toczącego się postępowania w postaci: kopii zaświadczenia o uczęszczaniu do szkoły muzycznej (k. 4), kopii umowy o naukę (k. 5), zdjęcia (k. 6), kopii wyroków (k. 7-12), oświadczenia (k. 21), deklaracji PIT 37 za 2015 r. (k. 32-33), skierowania do poradni specjalistycznej (k. 34), pisma procesowego ze sprawy IV Ca 418/16 wraz z załącznikami (k. 35-56), zwolnień lekarskich (k. 57,

69-71), wydruków sms (k. 58-61), kopii dokumentacji medycznej A. W. (k. 61), kopii potwierdzeń wpłat (k. 61), kopii paragonów (k. 63), kopii faktur (k. 64, 67), wydruku e-maila (k. 65-66), zaświadczenia o wynagrodzeniu (k. 68), kopii dokumentacji medycznej A. W. (k. 79-80, 85-98), kopii paragonu (k. 81), kopii faktury VAT (k. 82), informacji o wizytach lekarskich (k. 83-84), kopii decyzji w przedmiocie podatku (k. 99), kopii aktu notarialnego (k. 100-105), kopii decyzji (k. 106-107), kopii umowy kredytowej (k. 108-109), zaświadczenia o dochodach (k. 110), kopii deklaracji PIT (k.111-116), kopii dowodu rejestracyjnego (k. 117), zestawienia operacji na rachunku (k. 125), wydruków sms (k. 127-129), kopii umowy o naukę (k. 130-131), kopii umowy kredytowej (k. 132-134), kopii polisy OC (k. 135), kopii wydruków sms (k. 136), **Sąd ustalił następujący stan faktyczny:**

Po raz ostatni obowiązek alimentacyjny S. W. wobec jego syna P. W. został ustalony wyrokiem Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie z dnia 9 czerwca 2016 r. (sygn. akt IV Ca 418/16) na kwotę po 850 zł miesięcznie, płatną do rąk matki małoletniego, a byłej żony S. A. W.

(d. wyrok k. 7 akt).

W tym czasie S. W. zamieszkiwał w domu o pow. ok. 140m² położnym w J.. Na koszty utrzymania tego domu składały się koszty gazu - ok. 2500 zł rocznie, energii elektrycznej - ok. 110-115 zł miesięcznie, koszty wywozu śmieci – 10 zł miesięcznie, dostarczenia wody i odprowadzenia ścieków - ok. 40-50 zł miesięcznie, koszty opłat za Internet, telewizję i telefon – ok. 120-130 zł miesięcznie (d. kopie potwierdzeń przelewów, dowodów wpłat i faktur k. 63-64, 66-67, 137-144; zeznania S. W. k. 92-94 – akt III RC 297/15).

Podatek od w/w nieruchomości w 2015 r. wynosił 316 zł (d. kopia decyzji k. 145 – akt III RC 297/15).

S. W. posiadał kredyt w (...) Bank S.A. zaciągnięty na 48 miesięcy w dniu 30 kwietnia 2015 r. (a przeznaczony w znacznej mierze na spłatę poprzedniego kredytu w w/w instytucji) – miesięczna rata tegoż kredytu wynosiła 177 zł (d. kopia umowy kredytu k. 4-5 akt III Rc 297/15), a także kredyt w (...) Bank S.A., zaciągnięty na sfinansowanie nauki języka angielskiego przez powoda (powód umowę o uczestnictwie w kursie języka angielskiego od poziomu B. do poziomu U. – I. podpisał we wrześniu 2015 r.) – miesięczna rata tego kredytu wynosi ok. 278 zł, zaś okres spłaty to 24 miesiące (d. kopia faktury i potwierdzenia wpłaty k. 62, kopia umowy k. 134 – akt III RC 297/15)

Ponadto w lipcu 2015 r. powód zaciągnął od swojego znajomego (G. K.) pożyczkę w wysokości 1200 zł na wakacyjny wyjazd z synem – pożyczkę tę spłacał po 200 zł miesięcznie. S. W. posiadał również zadłużenie u członków swojej rodziny zaciągnięte kilkanaście lat temu na budowę domu i alimenty – w sumie łączne zadłużenie z tego tytułu wynosiło ok. 90.000 zł (d. zeznania S. W. k. 92-94, nagranie płyta CD k. 164 – akt III RC 297/15).

W czasie orzekania po raz ostatni w przedmiocie alimentów S. W. miał wykształcenie średnie – techniczne, zatrudniony był na umowę o pracę jako pracownik administracyjno – operacyjny (odmówił wskazania miejsca pracy) i osiągał dochody w wysokości ok. 2785 zł netto miesięcznie (d. zestawienie operacji na rachunku bankowym k. 130-132 akt III RC 297/15). W 2014 r. został w swojej firmie pracownikiem roku (d. kopia dyplomu k. 53 akt III RC 297/15). Posiadał samochód marki R. z 2001 r. Miał problemy z kręgosłupem – korzystał z rehabilitacji (d. skierowania k. 81 akt III RC 297/15).

S. W. regularnie widywał się wówczas z synem (spędzał z nim co drugi weekend), a nadto spędzał z nim jeden tydzień ferii i jeden miesiąc wakacji. Powód przekazywał synowi drobne prezenty, wychodził z synem do kina, zakupił mu dysk przenośny za kwotę 379 zł, organizował dla syna wyjazdy wakacyjne (d. kopia faktury k. 70, kopia karty wjazdu k. 72 akt III RC 297/15).

W chwili obecnej S. W. zamieszkuje w tym samym domu co w czasie poprzedniej sprawy alimentacyjnej i ponosi zbliżone koszty utrzymania tego domu (d. przesłuchanie pozwanego – nagranie płyta CD k. 75). Nie zmieniły się również istotnie jego zarobki (d. deklaracji PIT za 2015 k. 32-33, zestawienie operacji na rachunku bankowym k. 125 akt). W czerwcu 2016 r. zaprzestał natomiast zabierania syna na weekendy, nie zabrał go również na wypoczynek wakacyjny (przesłuchanie pozwanego i przedstawicielki ustawowej powoda – nagranie płyta CD k. 75 akt).

W czasie orzekania po raz ostatni w przedmiocie alimentów na rzecz małoletniego P. W. uczęszczał on (od września 2015 r.) do I klasy Liceum Ogólnokształcącego. Wraz z matką zamieszkiwał w domu o pow. ok. 100 m² stanowiącym własność A. W. (1), a położonym w O.. Na jego usprawiedliwione koszty utrzymania składały się następujące wydatki: połowa ponoszonych przez jego matkę kosztów utrzymania domu, w którym małoletni zamieszkiwał – ok. 300 zł miesięcznie (na pełne koszty utrzymania tego domu składały się: koszty gazu – ok. 350 zł na dwa miesiące, koszt energii elektrycznej – ok. 140 zł za miesiąc, koszt dostarczenia wody i odprowadzenia ścieków ok. 150 zł za trzy miesiące, koszty odbioru odpadów – 22 zł, abonament TV – ok. 30 zł miesięcznie, a nadto koszty telefonu i Internetu), koszty wyżywienia małoletniego ok. 600 zł miesięcznie i jego ubrania - ok. 300 zł miesięcznie, koszty wyprawki szkolnej wraz z podręcznikami – ok. 1200 zł rocznie, jak również inne koszty związane z edukacją małoletniego, rozwojem jego pasji, zainteresowań, podtrzymywaniem relacji społecznych (zakup instrumentów muzycznych, sprzętu komputerowego, roweru, książek, gier komputerowych, kieszonkowe, koszty wyjść z kolegami) – ok. 450 zł miesięcznie. Nadto A. W. (1) ponosiła również koszty leczenia trądziku u małoletniego (koszt stosownego antybiotyku to ok. 200 zł), oraz – od września 2015 r. – opłacała szkołę muzyczną (koszt - 350 zł miesięcznie).

Ponadto do usprawiedliwionych kosztów utrzymania małoletniego zaliczały się koszty jego wypoczynku wakacyjnego - z tym, że wypoczynek dla małoletniego pozwanego każdy z jego rodziców zapewniał i organizował samodzielnie.

(d. przesłuchanie A. W. – nagranie płyta CD k. 164, potwierdzenia przelewów i kopie faktur k. 116-118 – akta III RC 297/15).

W chwili obecnej małoletni P. W. w dalszym ciągu uczęszcza do Liceum Ogólnokształcącego (aktualnie do II klasy), a jego koszty utrzymania są zbliżone do tych ustalonych w toku ostatniego postępowania w przedmiocie alimentów, z tym, iż w chwili obecnej pozwany nie zabiera już małoletniego na weekendy do siebie ani też w bieżącym roku nie zabrał go na wakacje – w rezultacie wydatki pozwanego na utrzymanie małoletniego zmniejszyły się, zaś wydatki A. W. (1) na syna zwiększyły się (matka małoletniego szacuje, iż wzrost jej wydatków z tego tytułu wyniósł przeciętnie ok. 450 zł miesięcznie). Ponadto małoletni uczęszcza obecnie na zajęcia do szkoły muzycznej 3 razy w tygodniu, zaś w poprzednim roku uczęszczał na te zajęcia dwa razy w tygodniu – w rezultacie obecnie matka małoletniego na dowieszenie syna do szkoły wydaje ok. 150 zł miesięcznie (w czasie poprzedniej sprawy alimentacyjnej A. W. (1) w ogóle nie podnosiła, iż ponosi wydatki na dojazd małoletniego do szkoły i Sąd nie czynił ustaleń w tym zakresie).

(d. przesłuchanie A. W. – nagranie płyta CD k. 75 akt)

A. W. (1) w czasie ostatniego postępowania w przedmiocie wysokości alimentów na małoletniego P. W. była zatrudniona na stanowisku specjalisty w (...), gdzie – zgodnie z ustaleniami Sądu - zarabiała ok. 3685 zł netto miesięcznie (d. zaświadczenie o zatrudnieniu k. 110 akt III RC 297/15). Począwszy od roku akademickiego 2015/2016 rozpoczęła ona studia podyplomowe na Uniwersytecie (...) ponoszony przez nią koszt tych studiów 1700 zł (resztę dopłacał pracodawca) (k. kopia zaświadczenia o przyjęciu na studia k.111, zeznania A. W. (1) – nagranie płyta CD k. 164 akt III RC 297/15). Ponadto A. W. (1) spłacała kredyt, który zaciągnęła na budowę domu – miesięczna rata tego kredytu wynosiła ok. 1150 zł (d. potwierdzenie przelewu k. 114-115 akt III RC 297/15). A. W. (1) posiadała również drugi dom, w którym zamieszkiwała jej mama (d. zeznania A. W. – nagranie płyta CD k. 164 akt III RC 297/15).

W chwili obecnej A. W. (1) w dalszym ciągu zatrudniona jest na stanowisku specjalisty w (...), z tym, iż z poczynionych w sprawie ustaleń wynika, że jej rzeczywiste zarobki (wraz z różnymi premiami i nagrodami, ale bez niepieniężnych elementów wynagrodzenia, takich jak składki (...), dopłaty do energii, benefit) wynoszą ok. 8000 zł brutto miesięcznie, czyli ok. 5600 zł netto miesięcznie. (d. zaświadczenie 110 akt, deklaracji PIT k. 111-116 akt). Ponadto A. W. (1) w dalszym ciągu spłaca kredyt, który zaciągnęła na budowę domu – miesięczna rata tego kredytu to ok. 1150 zł (d. umowa kredytowa k. 108-109 akt). Nadal posiada ona również drugi dom, w którym zamieszkuje jej mama (d. akt notarialny k. 100-105, decyzja Prezydenta Miasta O. k. 106-107). W chwili obecnej matka małoletniego powoda nie uczęszcza już natomiast na studia podyplomowe (d. przesłuchanie A. W. (1) – nagranie płyta CD k. 75, 139 akt).

We wrześniu 2016 r. i w październiku 2016 r. A. W. (1) przebywała na zwolnieniu lekarskim – zdiagnozowano u niej przewlekły napięciowy ból głowy – na leki za okres 1,5 miesiąca wydała ok. 270 zł, zaś na fizjoterapię ok. 280 zł. (d. przesłuchanie – nagranie płyta CD k. 75, kopia dokumentacji medycznej k. 79-80, 87-88, kopia faktury k. 82 akt).

Sąd dokonał następującej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego:

Sąd uznał za wiarygodne wszystkie dokumenty przedstawione przez strony i załączone do akt sprawy (z tym, że Sąd oddalił wniosek o dopuszczenie dowodu z kopii zaświadczenia o zatrudnieniu oraz z kopii zestawień operacji na rachunku bankowym posiadających zakreślone części, a przedstawionych przez pozwanego). Sąd za wiarygodne uznał ponadto zeznania stron, z wyjątkiem tej części zeznań pozwanego, z której wynika, iż matka P. W. utrudnia mu kontakty z synem, albowiem P. W. ma już 17 lat i niewątpliwie niezwykle trudno byłoby A. W. (1) przeszkadzać mu w kontaktach z ojcem, a nadto z samych zeznań pozwanego wynika, iż nie podejmuje on żadnych zdecydowanych działań w celu utrzymania kontaktów z synem – nie przyjechał m.in. po syna w dniu 1 lipca 2016 r. aby zabrać go na wakacje, nie usiłuje także skontaktować się z synem w szkole, a swoją aktywność ogranicza jedynie do wysyłania sms-ów. Sąd nie dał również wiary zeznaniom pozwanego w zakresie, w jakim wynika z nich, że pozwany kupił pianino dla syna – zauważyć należy, iż pianino to znajduje się u pozwanego – gdyby rzeczywiście było ono zakupione dla małoletniego powoda, to niewątpliwie małoletni zabrałby go do swego miejsca zamieszkania, gdzie mógłby efektywnie wykorzystywać ten instrument (na marginesie zauważyć należy, iż wobec faktu, że S. W. nie zabiera już syna do swego domu jedyną osobą, która może korzystać z w/w instrumentu, jest pozwany).

Podnieść należy, iż Sąd oddalił wniosek powoda o dopuszczenie dowodu z kopii zaświadczenia o zatrudnieniu S. W. oraz z kopii zestawień operacji na rachunku bankowym, albowiem kopie te były niekompletne, zaś pozwany nie złożył do akt sprawy ani nie okazał – pomimo stosownego żądania przedstawicielki ustawowej powoda – oryginałów tych dokumentów. Jednocześnie Sąd dopuścił jako dowody inne dokumenty złożone przez strony jedynie w kserokopiach, albowiem ich zgodności z oryginałami strony nie kwestionowały i nie domagały się przedstawienia oryginałów tych dokumentów.

Sąd w żaden sposób nie odniósł się do wniosku dowodowego pozwanego o zwrócenie się do operatora sieci komórkowej O. o nadesłanie smsów wysłanych przez pozwanego, albowiem wniosek ten został zgłoszony już po zamknięciu rozprawy.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z dyspozycją art. 133 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie. O zakresie obowiązku alimentacyjnego decydują w każdym razie usprawiedliwione potrzeby uprawnionego oraz zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego (art. 135 § 1 kro). Pojęcia usprawiedliwionych potrzeb nie można jednoznacznie zdefiniować. Rodzaj i rozmiar tych potrzeb jest uzależniony od cech osoby uprawnionej oraz od różnych okoliczności natury społecznej i gospodarczej w których osoba uprawniona się znajduje. Zakres obowiązku alimentacyjnego wyznaczać będą poszczególne sytuacje uprawnionego i zobowiązanego, konkretne warunki społeczno-ekonomiczne oraz cele i funkcje obowiązku alimentacyjnego. Dopiero na tym tle można określić potrzeby życiowe, materialne i intelektualne uprawnionego (uzasadnienie do tezy IV uchwały Sądu Najwyższego z dnia 16.12.1987r., II CZP 91/86).

Potrzeby uprawnionego oraz możliwości zobowiązanego ulegają zmianie, tym samym może ulegać zmianie wysokość alimentów. Dlatego też w razie zmiany stosunków zarówno uprawniony jak i zobowiązany mogą żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego (art. 138 kro). Dla stwierdzenia czy nastąpiła zmiana stosunków w rozumieniu wyżej wskazanego przepisu, należy brać pod uwagę, czy istniejące warunki i możliwości mają charakter trwały, dotyczą okoliczności zasadniczych, ilościowo znacznych i wyczerpują te przesłanki, które w istotny sposób wpływają na istnienie czy zakres obowiązku alimentacyjnego. Zmiana orzeczenia dopuszczalna jest tylko w razie zmiany stosunków, powstałych po jego wydaniu, a jej ustalenie następuje poprzez porównanie stosunków obecnych z warunkami i okolicznościami uprzednio istniejącymi (uzasadnienie to tezy VII uchwały Sądu Najwyższego

z dnia 16.12.1987r., II CZP 91/86). Przez zmianę stosunków w rozumieniu art. 138 kro rozumie się więc istotne zmniejszenie lub zwiększenie możliwości majątkowych i zarobkowych zobowiązanego albo też istotne zwiększenie lub zmniejszenie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego (tak np. T. Domińczyk, Kodeks rodzinny i opiekuńczy. Komentarz pod red. K. Piaseckiego, LexisNexis 2005 str. 839).

A. W. (1) reprezentująca małoletniego powoda domagała się podwyższenia alimentów podnosząc, iż wzrosły ponoszone przez nią koszty utrzymania małoletniego, albowiem od września 2015 r. uczęszcza on do szkoły muzycznej – koszt nauki w tej szkole to 350 zł miesięcznie, zaś aktualny koszt dowozu małoletniego do tej szkoły to ok. 150 zł miesięcznie (w poprzednim roku szkolnym koszt ten wynosił ok. 100 zł). A. W. (1) wskazała, iż wprawdzie w czasie poprzedniego postępowania w przedmiocie alimentów małoletni P. W. uczęszczał już do w/w szkoły, jednakże ona nie występowała dotychczas o partycypowanie ojca w kosztach zwianych z nauką małoletniego w powyższej szkole. Ponadto powódka wskazała, iż w związku z tym, że pozwany nie zabiera już małoletniego syna do swego miejsca zamieszkania oraz na wakacje, oszczędza on ok. 450 zł miesięcznie.

Ponadto A. W. (1) domagała się ustalenia, iż pozwany winien wpłacać alimenty na konto bankowe, albowiem odbieranie przez nią przekazów pocztowych wiąże się dla niej z pewną uciążliwością – w przypadku, gdy listonosz nie zostanie jej w domu, w celu odbioru kwoty alimentów musi udać się na pocztę.

W ocenie Sądu brak jest podstaw do uwzględnienia powództwa.

Przede wszystkim orzekając o wysokości alimentów w toku poprzedniego postępowania zarówno Sąd I-ej, jak i II-ej instancji (jak wynika z uzasadnień orzeczeń wydanych w toku w/w postępowania) brał pod uwagę fakt, iż P. W. uczęszczał na zajęcia do szkoły muzycznej i, że w związku z tym jego matka ponosiła opłaty w wysokości 350 zł miesięcznie. W ocenie Sądu konieczność opłacania w/w szkoły nie może być więc obecnie podstawą, w świetle brzmienia art. 138 kro, do zmiany wysokości alimentów zasądzonych na małoletniego powoda.

Pozostałe przedstawione przez A. W. (1) argumenty przemawiające za podwyższeniem alimentów Sąd natomiast podzielił. W toku niniejszego postępowania Sąd ustalił bowiem, iż dojazd małoletniego powoda do szkoły muzycznej wiąże się z wydatkiem na poziomie ok. 150 zł miesięcznie – w toku poprzedniego postępowania w przedmiocie alimentów Sąd natomiast w ogóle nie poczynił ustaleń dot. powyższych kosztów. Nadto obecnie pozwany nie zabiera małoletniego na weekendy ani nie zorganizował dla niego w 2016 r. wyjazdu wakacyjnego – w związku z powyższym ponoszone przez niego koszty na utrzymanie małoletniego zmniejszyły się (A. W. (1) szacuje, że o ok. 450 zł miesięcznie), zaś koszty matki powoda wzrosły. Powyższe okoliczności rzeczywiście – jak argumentuje A. W. (1) – przemawiają za podwyższeniem alimentów na rzecz małoletniego powoda.

Tym niemniej w niniejszym postępowaniu Sąd ustalił jednocześnie, iż możliwości zarobkowe pozwanej wynoszą ok. 8000 zł brutto miesięcznie, tj. ok. 5600 zł netto miesięcznie, zaś w toku poprzedniego postępowania w przedmiocie alimentów Sąd ustalił, iż możliwości te wynoszą ok. 3600 zł netto miesięcznie.

Jednocześnie Sąd ustalił, iż możliwości zarobkowe pozwanego są takie same jak w czasie poprzedniego postępowania w przedmiocie alimentów – S. W. odmówił wprawdzie przedstawienia oryginału zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach, jednakże przedstawił deklarację PIT za 2015 r. oraz zestawienie operacji na rachunku bankowym za okres – styczeń – październik 2016 r., które to dokumenty potwierdziły jego zeznania o tym, że zarabia ok. 2700-2800 zł netto miesięcznie. Wprawdzie A. W. (1) podniosła, iż pozwany może w rzeczywistości zarabiać więcej niż kwota, na którą jest zarejestrowany, tym niemniej powyższej okoliczności w żaden sposób nie udowodniła (wskazać należy, iż nie przedstawienia przez pozwanego oryginału zaświadczenia o wynagrodzeniu nie sposób ocenić jako próby uniemożliwienia ustalenia rzeczywistych możliwości zarobkowych pozwanego - nie sposób bowiem realnie oczekiwać, aby wysokość wynagrodzenia przedstawiona w zaświadczeniu była wyższa od informacji o wysokości wynagrodzenia przekazywanej przez pracodawcę do Urzędu Skarbowego, a deklarację PIT pozwany przedstawił; w ocenie Sądu powodem nie złożenia przez pozwanego oryginału zaświadczenia rzeczywiście była niechęć S. W. do ujawnienia przed A. W. (1) swojego miejsca pracy).

Mając więc na uwadze łącznie powyższe okoliczności, tj. z jednej strony fakt, iż ustalone w toku niniejszego postępowania wydatki ponoszone przez A. W. (1) na małoletniego powoda są wyższe od analogicznych wydatków ustalonych w toku poprzedniego postępowania w przedmiocie alimentów; z drugiej strony zaś okoliczność, iż w toku niniejszego postępowania ustalono, iż możliwości zarobkowe A. W. (1) są wyraźnie wyższe od tych możliwości ustalonych w toku poprzedniego postępowania w przedmiocie alimentów na rzecz P. W., uwzględnwszy ponadto fakt, iż możliwości zarobkowe pozwanego w obu postępowaniach zostały ustalone na zbliżonym poziomie, brak jest podstaw do zmiany wysokości alimentów płaconych przez pozwanego na rzecz małoletniego syna.

Jednocześnie w ocenie Sądu brak podstaw do ustalenia, iż pozwany winien wpłacać alimenty na rachunek bankowy – nie sposób bowiem uznać za istotną uciążliwość konieczność udania się przez A. W. (1) na pocztę celem odebrania przekazu w tych przypadkach, gdy listonosz przywożący przekaz nie zastanie jej w domu. Mając zaś na uwadze poziom skonfliktowania rodziców małoletniego powoda za uzasadnioną należy uznać wyrażaną przez pozwanego potrzebę, aby P. W. widział, że pozwany przekazuje mu alimenty, czemu niewątpliwie sprzyja przesyłanie alimentów przekazem pocztowym.

Ponadto, uwzględnwszy okoliczność, że powód jest małoletni i nie posiada własnego źródła dochodu, Sąd, na podstawie art. 102 kpc, nie obciążył powoda kosztami procesu, a nadto, na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 102 kpc nieuiszczone koszty sądowe przejął na rachunek Skarbu Państwa.